

Изаля два пъти въ седмицата вѣща:
Срѣда и Събота.
Цѣна:
За година . . . 5 ср. рубли повн.
За шести месеци 3 ср. рубли . . .

Сичко, което се отнаси до вѣстника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Печатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
За всеки редъ при пръвъ пжтъ 20 стот.
За „ „ „ вторий пжтъ 10 „

„БЪЛГАРСКИ ГЛАСЪ“ И „РАБОТА“.

Извѣстно е на читателитѣ ни, съ каква цѣль и отъ кои лица, се почна издаването въ столицата ни на вѣстникъ „Български гласъ“. Въ онова врѣме, когато освобожденото ни отечество, се нуждаеше отъ съгласие и задружно дѣйствие за по-успѣшното организиране на отечеството ни, за полагане въ дѣйствие на свободната ни конституция, изработена и приета отъ великото народно Събрание въ Търново, се появи тоя партизански органъ, който се пълнеше, както и днесъ се пълни, съ клѣвети, хули и лични нападения, които изкривява фактитѣ и сичко свободолоубиво, честно и полезно, представлява, за най-вредително. Цѣльта не бѣше друга, освѣнъ да се вземе въ ръцѣ властта, за да може да се дѣйствува разбира се по-свободно и безпрепятствено. Отъ това си направление в. „Българ. Гласъ“ или по-добрѣ неговитѣ многобройни и разнородни редактори не са отклонихъ. За поддръжката и неговото распространене въ народа, ний нѣма тукъ да говоримъ, когато е то всекому извѣстно. Въ послѣднѣо врѣме, именно отъ преврата, този органъ мнозина искахъ да какжтъ и казвахъ даже, че билъ Министерски органъ. Прѣди единъ месецъ, когато стѣпи за Министръ на Вѣтрѣшнитѣ работи Н. Пр. Генералъ Соболевъ, читателитѣ ни може би да сж прочели въ Държавния вѣстникъ, едно официално обявление отъ старна на сжщото Министерство, съ което се извѣстява на публиката, че вѣстника „Български гласъ“ не билъ Министерски органъ както се говори, но частенъ. Отъ това извѣстие се породихъ и разни тълкувания: едни казвахъ, че възгледовитѣ на „Българ. гласъ“ и неговото направление, не са удобрили отъ новия Г. Министръ, а други, че мѣжду Г-да Министритѣ имало несъгласие и др. и др. Въ същностъ, какъ стои работата, остава врѣмето да ни покаже. Не са мина много врѣме отъ това обявление, че „Български гласъ“ не е Министерски органъ, ний чухме и видѣхме, че ще са издава въ Столицата новъ вѣстникъ подъ название „Работа“, подъ редакцията на г-жа Анастасия Головина. Слухътъ за издаването на тоя вѣстникъ, твърдѣ малко вѣселеше публиката, защото сѣкий вѣрваше че отъ подобенъ вѣстникъ, нѣма що да се очаква, нито може да се расчита, че той ще бжде противъ днешния режимъ. В. „Работа“ е вече мѣжду живитѣ, той слѣдва да се издава и който го е прочелъ съ внимание, той е видѣлъ съдържанието му и отъ части цѣльта му. Въ него има и руски и френски и български статии, съ особено съдържане. Цѣльта, която си е задава „Работа“, ний можемъ да и предскажемъ, че и да работи и да не работи, нѣма да иж постигне въ Българския народъ, защото натурата на този народъ е непрѣмвняема и доста дебела.

Ако има народъ, който да е твърдъ и постоянтъ въ убѣжденията си, той е Българския, ако има народъ, който да си пази народността, той е пакъ Българския, затова и най-сѣтитѣ вѣстници, неможтъ го разубѣди отъ неговитѣ народни мисли и стремления. „Работа“ не безъ цѣль се почна, това го доказва и самото и съдържане и самата и годишна цѣна 12 лева! На този форматъ вѣстникъ, на тѣзи хартия и да изляза два пъти въ недѣлята, съ пощенскитѣ разноси, да се дава за 12 лева, това е доста замѣчително и повѣче отъ удивително. Въ България „Работа“ нѣма да има повѣче отъ 200 до 300 абонати, въ това сме сигурно увѣрени, тѣ сж 3,600 лева, съ които не може се купи нито хартията. Но да оставимъ смѣткитѣ, както и цѣльта на „Работа“, а да видимъ, какво казва „Българ. Гласъ“ за „Работа“.

Въ послѣдния брой на „Българ. Гласъ“ прочетохме една критика, въ която умния критикъ, вмѣсто да критикува самото дѣло т. е. съдържанието, той си позволява да дава съвѣти на Г-жа Головина, която като жена, не трѣбовало да пише и да издава вѣстникъ а да отговаряла само на назначението си и за каквото иж била създава природата! Тая критика ни са видѣ доста груба и безобразна даже; то не бѣше критика, но просто подигравка съ женската природа, която единъ образованъ и добрѣ въспитанъ мъжъ цѣни и уважава много повѣче отъ природата на мъжа. Но не е за чудо, за гдѣто „Български гласъ“ е помѣтилъ подобна една хамауска критика, когато знаемъ, че нему се официално каза, че не е министерски органъ, а то бѣше едно одарване прѣвъ носа, на което значението г-да уредницитѣ на „Гласа“ не е отъ да не разбиратъ. По видимому „Работа“ не е по угодата на нашитѣ консерватори, ако и да се въодушевява и тя както и „Бъл. гласъ“ отъ днешния режимъ на работитѣ; съперникъ нетърпжтъ тия хора, тѣ некатъ или само по тѣхному да слѣдватъ работитѣ, или и пакъ не! Ако изгубжтъ една пара, изгаряцъ за 40 пари свѣцъ да иж търсжтъ!

И този е единъ случай, да се увѣрижтъ и русситѣ въ тѣхната солидарностъ, тактика и сръдствата които употребяватъ въ постижението на задната си цѣль.

УЧИТЕЛЯ ВЪ ОБЩЕСТВОТО.

Признато е за неборима истина, че първото мѣсто въ обществото завзема учителътъ, защото той е първий и послѣдний свѣтелъ на просвѣщенето и въспитанието, и че отъ него сжщото общество очаква много нѣща, отъ които то има да се ползува както материялно, така и нравствено. При всичко че учителътъ по нѣкои мѣста оскудѣва отъ това негово естествено да кажа първенство, все пакъ той ще се счита като първенецъ, защото дохожда време, когато самосъзнателно се признава това отъ които трѣбва.

Млчнотитѣ, които учителътъ поерѣща въ обще-

ството, сж доста голѣми. А защото обществото е сж-ставено отъ членове, които много или малко се различаватъ въ нравствено отношение, то изъ мѣжду сж-щитѣ членове на това общество може да се пораждатъ, както добри така и лоши мнѣния за учителътъ; при всичко това, обаче, учителътъ естествено ще бжде принуденъ да прибѣгне къмъ себепитание т. е. той безъ да губи време, ще испита себе си: да не би да е дѣйствително далъ нѣкоя лоша причина, щото обществено мнѣние да е настроено съ лоша цѣль противъ него, или, ако сжщото общество го похвалява, то по коя причина и за каква заслуга? ще рече, сѣкий учителъ се намира въ постоянна борба, както съ себѣ си, така и съ обществото мѣжду което живѣе.

Съ себе си, разбира се, защото той ще бжде принуденъ да се предпазва, да не би да падне въ нѣкоя безнравствена постѣпка или прѣскочи пжтъ на благоразумието и се увлече къмъ интригантството или наклонението на онѣзи, които сж навикнати да обезпокояватъ обществото съ своитѣ лжжеблагородни цѣли.

Борба съ обществото, се разбира, защото учителътъ сѣкоги ще бжде принуденъ, ако вижда че общественото за него мнѣние е таково, щото му непризнава благороднитѣ трудове, старания, и на които той иска да принесе едно бждѣщо благосъстояние на сжщото общество, той, сѣкоги ще бжде принуденъ да дава обяснение, ако му позволяватъ временнитѣ обстоятелства, за всичкитѣ си благородни дѣла като убѣждава, по единъ благороденъ начинъ, всекой членъ на това общество да му не припяствува на прѣдприятията. Послѣдната, обаче, борба е по сложна и по-затрудителна отъ първата.

Въпросътъ е: какъ трѣбва да бжде учителътъ, какви качества трѣбва да притежава, за да му служатъ като сръдство за побѣждаване на разнитѣ млчнотии и сжжки, които поерѣща въ обществото, въ явния си животъ.

Въпросътъ е важенъ. Качествата, които трѣбва учителътъ да притежава, не е, да бжде той високомѣренъ философъ или натрупанъ съ сухи знания, а отъ това да нѣма нищо повече: защото съ това той, безъ да се осѣща, прави мѣсто да се вкоренява въ него глупавата гордостъ, съ която той ще отхвърля отъ себѣ си сѣко добро прѣдприятие, и твърдѣ маловажна полза може да принесе на обществото у което живѣе. Качествата, които трѣбва учителътъ да притежава, трѣбва да бжджтъ нравствени, съ които ще е въ състояние да отблъсва всека неприятностъ. „Любовь къмъ ученицитѣ си, любовь къмъ обществото и неговото нравствено подобрение.“ тия сж най-главнитѣ качества, които трѣбва да притежава сѣкий учителъ.

Трудно ли е, единъ учителъ да притежава тѣзи толкова драгоцѣнни качества? — Наистина, признаваме млчнотитѣ на учителътъ; снабденъ съ сичкитѣ способности, тѣ сж пакъ много голѣми, защото, както казахме, обществото е съставено отъ разни по характеръ и нравствено челоуѣци, та може, ако прѣдприеме да работи за общественно самообразование, да поерѣщи какви не съпротивления и укори; но като надѣжда трѣбва да му бжде въ това: че ще дойде време, когато болшинството отъ обществото ще признае неговитѣ трудове и благородни прѣдприятия, които той е съхранявалъ за сжщото общество и дѣйствувалъ мѣжду него, за неговото бждѣщо добруване.

Слѣдователно, който и да е учителъ, да притежава добри качества и да се труди за доброто на обществото въ което живѣе, не е трудно, но е още повече за него честь и похвала. Колкото повече учителътъ обича ученицитѣ си, толко повече тѣ него обичуватъ и въ всичко му сжчувствуватъ. Така сжщо може да се кажа и за обществото у което той живѣе. Опитътъ най-ясно доказва това.

Смѣло казвамъ: блаженъ е тоя градъ или това село, дѣто има тѣкъвъ учителъ, съ свободни идѣи, съ родолюбиви чувства, защото тамъ, ще се развиватъ сѣщитѣ идѣи, идѣи благородни, идѣи общеползни, такива, които се касаятъ исклучително за народната бжднина.

Учителътъ въ обществото съ влиянието си, придобито отъ честното му повѣдение, трѣбва да занимава първо мѣсто, той не може и не трѣбва да се остави да го ръководжтъ другитѣ, нито ижкъ да служи за оржде, на извѣстни злоумыслиници. По положението си и

ското общество върху вървежа на нашите работи. Ний му се радваме, защото познаваме честността на неговите неподкупни убъждения и въ това отношение, той представлява противоположност на дописника и редактора на „Български Глас“ г. Шопова.

М. Г.

Добрич 4 септем. 1882

Г-не Редакторе!

Умоляваме ви публикувайте въ уважението вашъ в. приложените тукъ три телеграми отправени по случай тезоименний денъ на Н. Височество.

ШУМЕНЪ

До Негово Височество Александра I и
Князь Българский

Ваше Височество!

При присъствието на многочислен народъ, и 1-вата рота отъ Правдийската Н-о 16 дружина, Духовенството слѣдъ Божественната литургия, днесъ по случай тезоименний Ви денъ на главния площадъ отслужи молебенъ за здравето и благоденствието на Ваше Височество.

Народа въсползуванъ отъ случая мянатовари да поднеса прѣдъ стъпите на Ваше Височество поздравленията всѣврвно поданническите му чувства.

Живейте за слава и честь на младото ни отечество България, на многая лѣта.

Гр. Общ. Кметъ: *Павловъ*

ШУМЕНЪ

До Негово Височество Българския Князь
Александръ I и

Ваше Височество!

Ний опълченците отъ града Добричъ поднасяме искренните си и чувствителни поздравления за тезоименния денъ на Ваше Височество, живейте за слава и честь на България, ура, ура, ура.

Върноподаният ви опълчени *Павловъ, Юрдановичъ, Митевъ, Сейрековъ, Пъевъ, Бойчевъ и Молловъ.*

СОФИЯ

Управляющий Министерството вътрешнихъ дѣлъ.

Днесъ, слѣдъ Божественната служба въ присъствие на многочислен народъ и 1-ва рота отъ Правдийската Дружина Духовенството отслужи молебенъ за здравето и благоденствието на Негово Императорско Величество Александра III и на любимия нашъ Князь. Моля Ви отъ страна на гражданитѣ, Господине Министре, да поднесете прѣдъ подножието на Негово Императорско Величество поздравленията и искренните имъ чувства отъ признателностъ, която и ще остане неизгладима въ сърцата ни.

Градски общ. Кметъ: *Павловъ*

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО

Лѣ. 2632.

До Г. г. прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища.

Отъ прошенията и жалбитѣ, подавани на Височайше име, както и отъ прошенията, които постигаватъ въ Министерството на Правосъдието, се види, че токо речи по всемѣстно предварителнитѣ слѣдствия върху лица на които пада подозрѣние за извършване на нѣкое престѣпление ставатъ съ твърдѣ голѣма бавностъ, послѣствие на която бавностъ подозрѣванитѣ лица прѣтърпяватъ дългоременно предварителни затвори.

Обществото, което вие, г-не прокуроре, представ-

лявате въ това отношение за самозащитата си и за удовлетворение на вѣчната правда, (която се представлява отъ Правосъдието) въ сила на която всѣко злодѣяние трѣбва да претърпява заслуженото си възмездие, има право да налага наказание и да лишаватъ отъ свобода лицето, на което престѣплението се е доказало и върху което съдебната властъ е произнесла окончателната присѣда, чрезъ която се признава виновността на престѣпника и му се налага наказанието предписано въ законитѣ. Но правото на обществото, което дѣйствиува за удовлетворение на Правосъдието, би трѣбвало да не почва освѣнъ тогава само т. е. да лишаватъ отъ свобода и да налага наказание само върху лица, на които виновността е доказана и констатирана окончателно отъ съдебната властъ.

Обаче, за да се достигне по вѣрно защита на обществото, за да се удовлетвори вѣчната правда и за да въспречителува на престѣпникитѣ да избѣгнатъ отъ заслуженото наказание за извършеното престѣпление, и въ интересъ на откриването на всичката истина върху извършеното престѣпление, човѣческите закони допускатъ едно изключение на строгата правда и справедливостъ, и позволяватъ за по тежките престѣпления, които влекатъ подиръ себѣ си и по тежки наказания, да се лишаватъ отъ свободата си лице, на което пада подозрѣние за извършване на едно такова престѣпление, предварително и преди неговата виновностъ да бѣде констатирана чрезъ една окончателна съдебна присѣда, като се туря въ предварителенъ затворъ; но това изключение трѣбва да се включаватъ въ границитѣ на най строгата необходимостъ и трѣбва да трае колкото е възможно по-късно време, за това и лицата, които сж натоварени съ произведението на предварителното слѣдствие, не трѣбва нито една минута да изгубватъ отъ прѣдъ видъ, че съдѣтъ, койго окончателно ще се произнесе върху виновността на подозрѣваемото лице, може да оправдае предварително лишеното отъ свобода лице, и тогава задържането на това лице е една вопиюща несправедливостъ, която може да се оправдае само съ това че на човѣцитѣ е свойствено да правятъ погрѣшки; но за това слѣдователтъ, койго е направилъ тѣзи погрѣшки, трѣбва поне да има това оправдание, че той е задържалъ подозрѣваното лице въ границитѣ въ най строгата необходимостъ.

Освѣнъ това, когато наказанието за извѣстно престѣпление се забавя чрезмѣрно, то впечатлението, което е произвело извѣстното престѣпление на обществената съвѣсть, постепенно се изглажда, и справедливото наказание, което едвамъ слѣдъ дълго време, се наложи на престѣпника, се показва твърдѣ гѣжко, и не произвежда онова спасително дѣйствието върху умоветѣ, което се достига, ако наказанието бѣде приложено незабавно слѣдъ извършеното престѣпление.

Въ слѣдствие на горѣизложеното, честь имамъ г-не прокуроре, да ви предложя да бдите най шитателно, щото предварителнитѣ слѣдствия да не се протакатъ отъ вѣнъ границитѣ на строго необходимото време за тѣхното извършване, и да съобщавате въ Министерството за всичките случаи, въ които бавността въ предварителнитѣ слѣдствия произлиза отъ злата воля, отъ немарливостта или отъ неопитността на съдебнитѣ слѣдователи.

Министръ: Д. Грековъ.

Главенъ Секретаръ: П. В. Горбановъ.

Началникъ на Одѣлението: П. П. Карапетровъ.

РАЗНИ

На 23 того, министерскиятъ съвѣтъ е разгледалъ заплатитѣ на чиновникитѣ. Той ги е измѣнилъ и цифритѣ сж измѣнени. Едни заплати сж умалени, а други сж увеличени. Заплатитѣ отъ най-горнята до най-долнята сж направени да бѣдѣтъ дѣлими на 12, тѣй щото при всѣкимѣсечното плащане да не се произвеждатъ дробни числата, които затрудняватъ контролитѣ учреждения. Както се научаваме, заплатитѣ ще бѣдѣтъ прѣдставени на одобряние на Народното Събрание, а квартирнитѣ въ размѣръ по 20% ще се унищожатъ отъ самото правителство въ край на текущата финансова година.

По столичнитѣ улици мѣчно се ходи отъ прахъ. Продължителната суша и топлина изсуши всичко и насипанитѣ отъ иностраннитѣ прѣдприемачи улици сж прѣстѣ вмѣсто съ пѣськъ, сж почти непроходими. Достатъчно е една кола или единъ пайтонъ, за да подигне обла-

ци прахъ по улицитѣ. Градскиятъ съвѣтъ никакъ не обръща внимание върху народното здравие. Освѣнъ прахѣтъ, който прави хората като воденчари, догдѣ отидатъ отъ една улица въ друга, безбройни низки мѣста напълнени съ вода причиняватъ безбройни работи.

Държавниятъ съвѣтъ е поканенъ да прѣгледа въ най-късо време изработениятъ отъ министерството на общитѣ сгради проектъ на публично-административенъ правилникъ на длѣжноститѣ и задѣлженията на прѣдприемачитѣ.

В. „Сѣвѣлина“, който бѣше спрѣнъ за единъ мѣсець, почна пакъ да ся издава.

Софийската болница възбуди много разговори въ публиката. Отъ една страна нѣкои органи утвърждаваха че въ тѣзи болница се биле допуснати сериозни злоупотрѣбления. Отъ друга страна лица солидни, на които ние напълно довърваме удостовѣриха, че никакви злоупотрѣбления отъ страна на старшия врачъ на болницата, доктора Брадея не е имало, и че всичкото това дѣло е резултатъ на лична неприязн. Ше се присѣдиняваме къмъ послѣдното мѣние, но желателно би било щото медицинското управление да даде обяснение прѣзъ печатѣтъ върху това дѣло, като се основава на доказателствата, които то има у себе си.

„Работа“

И. Величество Руския Императоръ приелъ на ауденция Българския министръ на войната, когото и награди съ ордена Станислава 1 ва степенъ.

Една телеграмма изъ Александрия отъ 2 Септ. казва: Генер. Волселей извѣстява, че въ Тел-ел-Кебиръ завладѣлъ 50 до 60 тона. Араби паша отишълъ въ Каиръ. Английската конница превзела Белбесъ, гдѣто щѣлъ да престигне и Волселей съ пехотата. Намѣрението на Волселей било, часъ по-скоро да се отправи за Каиръ.

Турско-грѣцкитѣ прѣговори, слѣдвали, но безъ успѣхъ, защото Гърция се отказвала да възвърне Незеросъ.

Отъ Исмаилъ извѣстяватъ, че английскитѣ войски твърдѣ много страдали отъ горѣцинитѣ. Хигландерската бригада имала много мъртви и 200 болни, които неможали да продължаватъ пътя си.

На 28 авг. въ битката при Кассасинъ, се изгубили 150 д. конница отъ английската войска. Страхуватъ се, като мохамеданци, да не би да сж преминали при братията си въ лагера на Араби-паша.

Изъ Петербургъ извѣстяватъ, че Българския воененъ министръ молилъ, да му се дадѣтъ подъ расположението трима русски офицери, които да образуватъ и изучатъ три ескадрона и надъ тѣхъ да командуватъ. Царѣтъ одобрилъ тая молба. Офицеритѣ щѣли да иматъ заплата по 8400 лева въ злато и въ сѣко време можели да се върнатъ въ Россия. Службата имъ въ България, щѣла да се счита и въ Россия. Извѣстяватъ още, че Българ. офицери можали да служатъ при руската войска и слѣдъ двѣ години да се завърнатъ въ отечеството си като штабъ офицери.

Изъ Кассасина извѣстяватъ, че при нападението на градъ, Араби паша ималъ 13,000 д. войска и 12 топови. Англичанетѣ отнели 5 тона и заробили много египтяни (? р.).

Рапортитѣ на шпионитѣ извѣстявали, че Араби паша билъ съсредоточенъ съ сичкитѣ сили въ Тел-ел-Ке-

биръ и че работенъето на обкопи де-
нъемъ и нощемъ не преставаало.

Портата поискала отъ Гърция, да
вземе енергически мърки за спиранието
на въоръжението, което било пълно съ
опасностъ.

Изъ Исмаилъ извѣстятъ, че Ара-
биститѣ засипали водопровода на Гасса-
сино.

Множество Бедуини се показали на
Мексъ, но слѣдъ едно силно сражение
съ щикове биле отблъснати.

Главния стапъ на Араби-папа по
настоящемъ се намиралъ въ Белбейсъ.
По нѣмане на вода много жители изъ
Александрия биле на мнѣние да се пре-
селжтъ въ Дамнетъ.

Изъ Смаилъ сѣкий денъ се пренасяли
по шестъ вагони пълни съ храна за Каса-
синъ. Генералъ Волселей се разболѣлъ.

Много турски офицери излѣзли на
Дамнетъ, съ цѣлъ да стъпнжтъ на служ-
ба при Араби-папа.

Английското правителство не било
задоволено отъ прокламацията на Сул-
тана, която се издаде противъ Араби-
папа, защото въ нея не са казвало че
Араби-папа се прогласява за бунтов-
никъ, но само че е заслужилъ това. Ан-
глийския посланикъ искалъ да се пре-
работи, защото неотговаряла на цѣльта.

Една телеграмма изъ Лондонъ отъ
1-ий Септемвр. казва: Англичанитѣ зав-
зехъ Тел-ел-Кебиръ, 40 топа и много
египтяни роби. Англичанитѣ гонжтъ
египтянетѣ.

Генералъ Волселей телеграфически
извѣстятъ изъ Исмаилъ: Тел-ел-Кебиръ
е превзетъ, неприятелътъ е съвсемъ по-
раженъ. Араби папа е ималъ 20,000 ре-
довна войска, 2500 конница, и 6,000
Бедуини съ 70 топа. Волселей ималъ
11,000 д. пехота, 2,000 конница и 60
топа. По причина на слабата сила, ко-
ято имали англичанетѣ, ген. Волселей
рѣшилъ да нападне на неприятеля рано
прѣди да отрѣе слънцето. Съ голѣма
сила нападналъ на неприятелския ла-
геръ и му превзелъ сичкитѣ укрепле-
ния; като пленилъ много провизии и
храна. Египтянитѣ обърнали на бѣгъ,
като си хвърлили оръжието, английска-
та конница ги прстигнала. Загубитѣ
на египтянитѣ биле голѣми. Генералъ
Вилисъ легко раненъ. Английската кон-
ница отишла къмъ Белбейсъ, слѣдъ нея
вървяла Шотската бригада. Араби-папа
побѣгналъ на конь къмъ Закасикъ.

Въ Каиръ било сичко мирно. Жи-
телитѣ отъ Кафр-Дауара поднесли на
Хедифа адресъ за покорностъ. Волселей
извѣстилъ, че днесъ на 1-ий Септем. не-
говата конница съ бързъ маршъ, цѣла
да са отправи за Каиръ.

УЧИЛИЩЕ

„ДѢТИНСКА МЪДРОСТЪ“

ЗА МОМИЧЕТА И МОМЧЕТА.

Подъ горното название, „Дѣтинска
Мъдростъ“, се отвори въ градътъ Сви-
щовъ училище за дѣвца отъ четири
до седемъ години, подъ рѣководството
на подписанний.

Подобни училища, както е извѣстно,
Редакторъ-издатель Т. Х. Станчевъ

има по всички европейски градове, съ
общо имѣ Забавачници, и тѣ при-
насятъ двойно полза:

ПЪРВО

Материялна полза на родителитѣ

а) Защото дѣцата отъ 4 до 7 го-
дишната си възраст като биватъ ес-
тественно най-игриви, залисватъ домаш-
нитѣ и ги изоставятъ отъ работа, а ко-
гато бѣдатъ въ училището, домашнитѣ
ще си извършатъ спокойно работата.

б) Дѣцата вмѣсто да си ваятъ и
кжсатъ дрѣхите съ лошава игри, въ
училището ще са запазватъ чисти и
здрави.

ВТОРО

Нравственна полза

а) Дѣцата въ възрастта отъ 4 до
7 години биватъ съ най-остра намѣтъ
и пр. и вмѣсто да слушатъ суховѣрни и
развратни приказки отъ слугитѣ до-
машни и по пактицата, въ училището
ще слушатъ нравствени приказки и ще
станатъ наклонни къмъ мъдростта.

б) Въ кжци, отъ нѣмай кадѣ, вмѣ-
сто да искатъ часъ по часъ да яджтъ,
та прахосватъ на пусто храната и по-
врѣждатъ здравнето си, въ училището
ще се научатъ на рѣдовенъ животъ на
и ще събиратъ душевна храна, та ще
бѣдатъ здрави и тѣлесно и душевно.

в) Най-послѣ, за да бѣдатъ способ-
ни ученици за рѣдовнитѣ основни учи-
лица, трѣбва да се приготвятъ отъ тая
възраст—отъ 4 до 7 години.

ПРОГРАММАТА

На дѣтинска мъдростъ

„Дѣтинска мъдростъ“ ще има два
вида ученици, едни които ще се хра-
нятъ въ училището по обѣдъ, а други
само за учение.

Ученицитѣ съ храна ще иматъ особ-
но условие, а безъ храна ще бѣдатъ на
два разрѣда; първи разрядъ ще плащатъ
по 4 лъва ежемѣсечно, а втори по 2
лъва; съвсемъ бѣднитѣ безплатно.

Платата ще се приема и по исти-
чанието на мѣсецътъ.

Училището ще е отворено всеки-
дневно, освѣнъ празнични и недѣлни
дни, въ които ученицитѣ ще сж задъл-
жени да отиватъ въ църква съ учите-
литѣ си въ купомъ.

По желанието на родителитѣ, ще са
избере почетно настоятелство, което да
наглѣжда училището, когато пожелае.

Ще има условени слуги за развѣж-
дане ученицитѣ по домоветѣ имѣ.

Ученици ще са приематъ въ всеко
врѣме. Когато постъпва за първи пакъ
ученикъ, за първата недѣля ще е дъл-
женъ родственикътъ му, или слугата
да стои два дни при него въ училището.

За училищентъ домъ, за сега, е из-
брапъ домътъ на Г-на Алексн Глача-
вата, който има хубава градина и ши-
рокъ дворъ, въ него ще приемамъ за-
писвания на ученици всекидневно: прѣдъ
обѣдъ отъ часътъ 8 до 12, и послѣ
обѣдъ отъ 3 до 7.

Моля тия Господжи и Господа, до
които испроваждамъ отъ настоящий листъ
да се погрижатъ за записване ученици
и ми ги прѣдставятъ.

Училището ще се отвори на 10-ий
Августа.

съ почетанне

Никола Живкова.

Свищовъ 30 Юлий 1882.

Горното училище въ Свищовъ е

вече отворено отъ Г. Н. Живкова, и
както се извѣстятъ, то се посѣщавало
отъ 53 ученика, 28 момчета и 25 моми-
чета. Дѣйствително че числото на уче-
ницитѣ 53 които посѣщаватъ тая пър-
ва забавачница въ насъ, като за пръвъ
пакъ е доста замѣчително, когато въ
самата Русска Столица Петербургъ, тамъ
гдѣто отъ десетини години се работи и
има четири забавачници, едвамъ се по-
сѣщава сѣка една тѣхъ по 20 до 30
дѣтца, но при това тамъ се спомага на
тия училища и отъ самото правител-
ство; ще рѣче въ насъ извѣднжъ се
оцѣнява ползата отъ дѣтинскитѣ забавач-
ничници. Свищовци винаги сж биле
първи, въ поддръжаннето на сѣко по-
лѣзно предприятие, само въ послѣдньо
врѣме ги посрамахъ нѣкои тѣхни син-
ковци.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаний честь имамъ да обява на
почитаемата публика (на интересуещи-
тѣ ся) за знаніе, че продавамъ следую-
щитѣ дюкяни: въ гр. Руссе на Алексан-
дровската улица два дюкяна подъ № №
166, и 168, и едно кафене подъ 701, №
въ сжщата улица четири дюкяни подъ
№ № 400, 398, 396, и 394, и въ Нико-
лаевската улица на Руссе два дюкяни
подъ № № 727 729, и четири бараки
подъ № № 737, 739, 741, и 743, и единъ
дворъ за ханъ задъ Баракитѣ, въ сжща-
та улица единъ дюкянъ подъ № 704 и
единъ ханъ съ 17 одаи и кафене подъ
№ 764, и около хана 13,—14, дюкяни и
една кжца съ 6 одаи надъ понца, 4 одаи
на земята и други 2 одаи и плевня съ
коношна сичкитѣ въ единъ дворъ и ед-
на голѣма прекрасна градина въ гр. Руссе
Х. Муса махлѣа. Желаящитѣ г-да г-да
да купятъ отъ горепоменатитѣ недвижи-
ми имоти ведно или на по отделно; мо-
гатъ да се отнесатъ за споразумение при
мене въ Николаевската улица на гр. Руссе
въ дюкяна ми Но. 737.

Керимъ Х. Алиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Епитропията на Гимназията „Св. Кирилъ“ се нуж-
дае още отъ двама учители и именно: единъ за язи-
цитѣ Немски и Френски, и другъ за Аритметика и Бѣл-
гарска Граматика за въ долнитѣ 3 классове. Умоля-
ватъ се желающите да се отнесжтъ на право до Епи-
тропията за споразумѣние.

За Епитропията

Търново 4-ий Септемвр. 1882 год.

Председателъ Дръ В. Беронъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Домъ № 1556 находящъ се въ махалата Голѣ-
мий Варошъ улица „Бара“ близо до Печатницата на
Спаса Попова, съдържащъ двѣ отдѣления за живѣние
на двѣ фамилии, всеко отдѣление съ по двѣ стаи за
живѣние, куйна, мутвакъ и поинца както и доста го-
лъмъ дворъ, всичко въ добро състояние, неподлежаще
на никаква поправка, продава се изъ свободна рѣка.

Желаящитѣ да го купятъ, нека заповѣдатъ за
споразумение при Т. Илиева бив. Секретаръ на Руссен-
ската полиция, живущий въ сжщия домъ.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

новъ учебникъ

по

ЕСТЕСТВОВѢДЕНИЕ

за

употрѣбление въ IV отдѣление въ първоначални-
тѣ ни народни училища.

Отъ разни по тази часть учебници

(съ 25 картинки)

Издава Книгопродавницата на Н. Тодоровъ
ТЪРНОВО

Цѣна 70 стот.

Русчукъ скоро-печатницата „Славянинъ“